

SVERIGE

Den kulturella ungdomsrörelsen.

Den som någorlunda följt med föreningslivet under de senaste fem åren har nog ej undgått att göra den observationen, att ungdomen inom alla föreningar och organisationer sammanslutit sig i klubbar och förbund och arbetar nu med ovanligt stor framgång och under stark anslutning. Även utom arbetare-, nykterhets- och de religiösa lägren, i vilka alla ungdomsrörelsen funnit en god jordmån, finner man fristående ungdomsorganisationer, och bland dessa märka vi den kulturella ungdomsrörelsen.

Den kulturella ungdomsrörelsen är närmast att betrakta som en gren av Folkbildningsförbundets verksamhet och leder sitt ursprung från tvenne privata möten, som på inbjudan av förbundet hölls hösten 1905 med för saken intresserade.

Rörelsen vill, för att nu i få ord redogöra för dess program, på i religiöst och politiskt avseende neutral grund sammanföra ungdomen ur olika klasser till förbrödande och förädlade umgänge. I Stockholm, där rörelsen hastigt tog fart, har man sökt nå detta mål genom att samla ungdom dels till samkväm på lördagsaftnarna, dels genom smärre sammanslutningar för speciella bildningssyften mellan särskilt intresserade deltagare i lördagssamkvämen.

Om man nu skulle övergå att tala om rörelsens organisation, så är den ej organiserad i egentlig mening. Något slags föreningsväg finns inte, inga stadgar, inga medlemsavgifter. Det hela styres av kommittéer, som anordna samkvämen och som sortera under en "Centralkommitté", vilken utgöres av ombud från de olika subkommittéerna. Som Centralkommitténs ordförande fungerar f. n. den kände skriftställaren Ernst Didring. Medlemmarna i de olika kommittéerna äro samtliga unga män och kvinnor ur olika klasser samt valda av deltagarna i rörelsen, vadan man här, om någonsin, kan tala om en "självytyrrelse".

Låt oss nu se efter vad "den kulturella ungdomsrörelsen" lyckats uträtta i Stockholm.

Den började under ytterst blygsamma förhållanden och hade till sitt förfogande endast en sal i Arbetareinstitutet. Intresset bland de unga var dock emellertid alltjämt i stigande och nu, då den befinner sig i sitt tredje levnadsår, arbeta i dess tjänst förutom Centralkommittén ej mindre än fem olika lokalkommittéer, tre på Norrmalm, en på Söder och en på Kungsholmen, vilka lördag efter lördag under vintersäsongen anordna samkväm på olika platser i staden. Som lokaler ha upplåtits dels folkskolorna, dels läroverksbyggnaderna. Inträdesavgiften till samkvämen är 25 öre och vem som helst har rätt att delta. Till dessa ovanligt trevliga och underhållande aftnar infinder sig ungdomen i regel nationalklädd och programmet brukar i vanliga fall bestå av ett kort föredrag samt sång, musik och deklamation, varefter anord-

nas sånglekar och ringdanser. All annan dans är förbjuden å de lokaler som rörelsen disponerar.* Bland de föredrag som hållits märkas: av prof. Gunnar J. Andersson om "Onaäindianerna", fröken Anna Lindhagen om "Kolonitragårdar", fil. kand. Axel Hirsch om "Social lagstiftning på Nya Zeeland", dr Julia Kinberg om "Ungdomen och den sexuella frågan", av yrkesinspektör E. Furst samt ett ungdomsföredrag av fröken Ellen Key m. fl. Med sång, musik och deklamation ha stundom för saken intresserade musici och sceniska artister biträtt, men i regel har dessa programpunkter varit speciellt de ungas. Unison sång har övats flitigt och kommer under kommande säsong att övas ännu flitigare på lekens bekostnad.

Bland de smärre sammanslutningar, vilka organiserats i speciella bildningssyften, märkes främst den sociala studiecirkeln. Denna har sammanträtt en gång i veckan, varvid någon bok eller broschyr refererats och diskuterats eller någon aktuell fråga upptagits till behandling. Under ledning av dr Verner Söderberg ha hållits fingerade riksdagsplena.



Från Den kulturella ungdomsrörelsens kolonialträdgårdar utanför Stockholm.

Detta vad beträffar de mera teoretiska studierna. Det praktiska arbetet har resulterat i besök vid kommunala verk och institutioner under någon sakkunnigs ledning.

Esperantocirkeln har under den gångna vintersäsongen samlats en gång i veckan för att studera esperantospråket. Den kände esperantisten redaktör P. Nylén bidrog med tio föreläsningar, varefter självstudier idkades. Dessutom ha medlemmar ur den nystartade stockholmska studentföreningen I. F. T. (I folkupplysningens tjänst) bidragit med en föreläsningsserie i utvecklingsläran.

Under ledning av hr Carl G. Laurin och nationalmuseums intendenten har ett antal intresserade studerat nationalmuseums konstschatser och meningen är nu att dessa personer skola arrangera museibesök för deltagare i rörelsen.

"En sund själ i en sund kropp" säger ordspråket och den kulturella ungdomsrörelsen instämmer, då den även tillgodoser de ungas behov av stärkande idrott. En manlig och kvinnlig gymnastiktrupp sammanträder två gånger i veckan till övningar, varvid även fö-

* Under aftonens lopp är tillfälle berett för deltagarna att intaga en enkel och billig tesupé.

rekommit lektioner i ringdanser och ringlekar. Under både sommar och vinter anordnas utflykter till närbelägna platser. I sammanhang härmed ber jag även få nämna något om de stora fotvandringar, som arrangerats. Sålunda genomvandrade man i sommar i skilda grupper Hälsingland och Värmland och under förra sommaren Dalarna. Nästa sommar kommer färden troligtvis att gälla Finland i och för deltagande i det berämda svenskfinska ungdomsmötet.

Förutom ovannämnda sammanslutningar märkas en litteratur- och en sycirkel, vars syften framgå av själva namnen. Till vintern skall även en husmoderskurs om möjligt anordnas.

Sist men icke sämst kommer rörelsens kolonialträdgårdsavdelning. Vid Flenshalls kolonialträdgårdsområde strax utanför Kungsholmstull har man arrenderat ett område på ca 1 600 kvm., dels skogsmark, dels trädgårdsplotter. En liten paviljong i vitt och rött är uppförd och uppe i skogen finnas både tennisplan, lek- och idrottsplats om ock ej i så stor skala. Då och då anordnas där små friluftsfester med föredrag, lekar, sång, musik m. m.

Flera gånger har den kulturella ungdomsrörelsen blivit observerad av dagspressen, vilket särskilt var fallet vid den stora diskussionen angående åtgärder till bekämpande av smuts- och kolportagelitteraturen, den storslagna midvintersfesten, som gick av stapeln i början av detta år, samt utflykten under den sistlidna pingsthelgen till Visby med förhyrd ångare, allt redan för väl känt av allmänheten för att här behöva i detalj relateras.

Även på andra platser än i Stockholm har rörelsen fått fotfäste och överallt mottages den av ungdomen med största intresse.

Den kulturella ungdomsrörelsens största förtjänst är dess vittfamnande egenskap. Ej blott att den råkar och sammanför ungdomen ur de olika rörelserna samt låter dem mötas på fullt neutral grund och där lära känna och förstå varandra, den träffar även den ungdom, som står utanför de stora rörelserna, samt ger den något att intressera sig för och arbeta för och just detta är kanske den största sidan av den kulturella ungdomsrörelsens uppgift.

Gunnar Esson Widgren.



En människas bildning visar sig tydligast i hennes förhållande till sina underordnade.

*

Att få rätt, är svårare än att hava rätt.

*

Adla naturers största företrädesrätt är att aldrig kunna begripa det simpla.

*

Man bör veta allt, vad man säger, men icke säga allt, vad man vet.

